

IV. *Ének.* «Benczét (a lóval együtt) lovastul együtt válokra emelik.» Különb en a fordításnak nincs értelme. Vastag tréfa az egész, de magam láttam hasonlót a kortesvilágban. «felvitte isten dolgát» = felmagasztalta (tréfásan).

V. *Ének.* Hossvainál hét tollu bot = hét szögű buzogány, kifejezi-e ezt «Stab»? Mert nem illenek a királyt *megpálcázni*. U. o. a nicht fein helyett nem lehetne ironice «recht fein.» U. o. «szörnyet is halt három». Elég ennyi, ez mondászerű dolog: Hossvai nem enged többet: «három ott meghalt.»

VI. *Ének.* «A mi elmúlt, az meghalt . . . virrasztója is úgy jár, az emlékezet». Azaz az *emlékezet*, melly a multak felett mint valamely halott felett *virraszt*, szinte úgy fog járni, ő is meghal egyszer. U. o. szívárvány-játék az ablakon: nem igazi szívárvány, mert késő ősszel az nem is igen látható, hanem az *ablaküveg* visszfénye, — t. i. az *ablaküveg régi* és szívárvány színeket játszik.

Nkőrös, márcz. 17. 1855.

A. János.

Amint a levélből kitűnik, Kolbenheyer a *Toldi estéjének* kéziratát küldötte el Aranyinak. Arany levele eléggé száraz hangú bírálat. De a bírálatból is láthatjuk, hogy a fordítás sikerült, mert a nagy munkához képest a hiba elég kevés. Ezeket a hibákat különben Kolbenheyer Arany tanácsa szerint ki is javította, mert a nyomtatásban megjelent «Toldis Abend»-ben a hibákat már nem találjuk meg. Arany János és Anastasius Grün levele Kolbenheyer Mór dédunokájánál, Brunner László ev. lelkésznel, van Neunkirchenben.

Közi: NÉMETH SÁRI.

KÁRMÁN JÓZSEF MINT VERSSZERZŐ.

A pataki kéziratár 123. sz. kötete egy *Protocollum privatum castris Csábrágh c.* látogatókönyv, amelyben a vár látogatói, lapáttal való megcsapattatásuk után magyar, német, latin, tót versekben emlékeznek meg erről. A 81. levél b oldalán e vers olvasható:

Szent a Régiségnek tisztes Szer-tartása,
Minden Helynek maga kiszabott Szokása,
Akkor hervad Hazánk gyenge Virágzása,
Ha rég' Alkotványunk' történi bomlása.

Tiszteld a Szer-tartást, ne vond magad tüle,
Bár hibás, ne üzzél tsúfságot belüle;
Ha tréfa, engedjél, ne szaladj elüle,
A Csábrági Várban, ha mondják, hát dülj le!

20d Aprilisben, 794.

Kármán Josef mpr.
Mélt. Uraság Vitze-fiscalissa.

Ez emlékkönyv 1731—1850-ig öleli fel a férfiak, nők, gyermekek «quietantiáit.»

Közi: GULYÁS JÓZSEF.